

РЕШЕНИЕ

№ 42449

гр. София, 17.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 09.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **4909** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] срещу РА №Р-22221923002702-091-001 от 15.01.2022г., издаден от М. Т. Т. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Д. М. К. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, в частта, с която е потвърден с Решение № 412/28.03.2024 г. на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) – С., при ЦУ на НАП, с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 20 406,79 лв. и са определени лихви в размер на 4 275,62 лв.

Жалбоподателят оспорва процесният РА, като конкретно навежда доводи, че същият е незаконосъобразен и неправилен. Твърди, че органите по приходите са тълкували определени факти и обстоятелства по начин, който противоречи на правилата на формалната и правна логика, което е довело до едно незаконосъобразно определяне на публични задължения за данъчнозадълженото лице. На следващо място сочи, че ревизиращите прехвърлят тежестта на доказване върху ревизираното лице, включително с изискване на информация, каквато ЗДДС и ДОПК не изискват, за признаване правото на данъчен кредит. Обосновава теза, че липсата на доставка не може да се твърди или предполага, както и да се основава на косвени доказателства, а следва да бъде доказана по безспорен начин в процеса на ревизионното производство, чрез безспорни доказателства. В този смисъл твърди, че органите по приходите в ревизионното производство са нарушили императивните разпоредби на чл.3, ал. 2 и ал. 3, чл. 6, ал. 3 и чл. 37,

ал. 1 от ДОПК. Конкретно по отношение на процесните доставки сочи, че са налице първични счетоводни документи – фактури, които са намерили отражения, както в счетоводството на доставчиците, така и на „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД. Обосновава реалност на процесните доставки с приобщените доказателства по отношение на всеки от доставчиците, както следва: за „БРОУДКАСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД са представени касови бонове, приемо-предавателен протокол и всички относими документи; за „ПОТЕНС“ ЕООД са представени: договор за наем на МПС, приемо-предавателен протокол; хронологичен регистър, като доставката по фактурата не е платена през м.06/2022 г.; за „ГАЛЕВ“ ЕООД са представени договор, фактури, протоколи, аналитична хронологична ведомост; касов отчет; справка за назначен персонал; доставките са декларирани в дневника за продажби и СД по ЗДДС; за „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД, са представени: фактури, заявка за профилактично сервизно обслужване на цистерна; протокол от 29.01.2020 г. за сервизно обслужване на цистерна; хронологичен регистър; касови бонове за плащане. На следващо място сочи, че след като не е доказано, че ревизираното лице е знаело или е трябвало да знае за евентуална измама или нарушение, то съобразно практиката на Съда на ЕС следва да се признае правото на данъчен кредит, дори ако ревизираното лице разполага само с фактура за доказване на наличието на доставка. Развива теза, че е недопустимо да се обосновава теза за липса на доставка, само с доказателства за нередности при доставчици. Осигуряването на достъп до счетоводната им отчетност и представяне на доказателства във връзка с фактурираните от тях доставки по никакъв начин не би могло да бъде контролирано от „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД, нито пък да бъде отнапред гарантирано, че те ще изпълнят надлежно задълженията си и при поискване, ще се отзоват и представят исканите от администрацията документи. Несъмнено е при това положение, че ако възникването на правото на данъчен кредит се обвърже с поведението на доставчик, то ревизираното лице би било поставено в неравностойна позиция, доколкото то не е разполагало със сигурност по отношение на това, дали, въпреки стриктното спазване на своите задължения, ще има право да приспадне платения на доставчик данъчен кредит, тъй като правото на приспадане, ще се окаже зависимо освен от материалните изисквания на закона, но и от оценката на приходните органи за това, дали доставчиците са намерени на декларираните адреси за кореспонденция и са изпълнили своите задължения за представяне на искани документи и обяснения, каквито условия не са въведени със сега действащия ЗДДС. Моли процесният Ревизионен акт да бъде отменен в обжалваната част. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., която моли обжалвания РА да бъде отменен по съображения, изложени в жалбата. Претендира разноски, за което представя списък.

Ответникът – директора на Дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика”, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството.

Административен съд София – град, Трето отделение, 81 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221923 002702-020-001 от 09.05.2023 г., с която е възложено извършването на ревизия на „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД за определяне на задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периода 2020 г. и за данък върху добавената стойност за периодите от месец януари 2020 г. до месец декември 2020 г. включително, месеците юни и декември 2022 г. и месеците януари и февруари 2023 г. Заповедта е връчена на 19.05.2023 г. по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК. Считано от тази дата тече определеният тримесечен

срок за извършване на ревизията, който изтича на 19.08.2023 г. На основание чл. 114, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 113, ал. 3 от ДОПК същият е продължен до 19.10.2023 г. със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221923002702-020-002 от 16.08.2023 г., връчена на 16.08.2023 г. На основание чл. 114, ал. 4 от ДОПК и въз основа на искане териториалния директор на ТД на НАП С. със Заповед №Р-22221923002702-ЗИД-001 от 11.10.2023 г. на заместник изпълнителния директор на НАП Г. Д. Г., в качеството на заместващ изпълнителния директор срокът на ревизията е удължен до 19.12.2023 г. Във връзка с това е издадена и Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221923002702-020-003 от 11.10.2023 г., връчена електронно на 15.10.2023 г. ЗВР и заповедите за изменение са издадени от М. Т. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП В..

За доказване компетентността на органа издал ЗВР, респективно ЗИЗВР от страна на ответника по делото са приобщено следните документи:

Заповед № 72.3/30.04.2013 г. за преназначаване на М. Т. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“. Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП В.. /л. 203 от делото/.

Заповед № 3-1603/27.09.2016 г. за преназначаване на Д. М. К. на длъжност главен инспектор по приходите, сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“. Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП В. /л.204 от делото/.

Писмо изх. №20-00-70 от 29.04.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП във връзка с въвеждане на организация за възлагане на производства спрямо лица с компетентна териториална дирекция ТД на НАП С. на органи по приходите при ТД на НАП Б., ТД на НАП В., ТД на НАП В. Т. и ТД на НАП П. /л. 192 от делото/.

Докладна записка №93-00-5429 от 03.11.2021 г. на директора на дирекция „Контрол“ при ЦУ на НАП във връзка с Издаване на заповед за определяне на органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК /л. 182 от делото/.

Доклад изх. №93-00-2957 от 01.07.2022 г. на директор на дирекция „Контрол“ при ЦУ на НАП във връзка с анализ на промените в дейността на отдел „Ревизии“ при ТД на НАП за периода от 25.05.2021 г. до 31.05.2022 г. /л. 183 от делото/.

Заповед № 3-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г. на заместник изпълнителния директор на НАП, издадена на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК и Заповед № 3ЦУ-ОПР-22/22.08.2022 г., с която са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК /л. 27 от делото/. В т.2 от същата фигурират от ТД на НАП В. - М. Т. Г. – Началник сектор при ТД НАП В./ възложила ревизията/ и ревизиращият екип- Д. К./ ръководител на ревизията/ и Д. В. / главен инспектор по приходите/.

Заповед №РД-01-864 от 04.11.2022 г. на директора на ТД на НАП С., с която са определени функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, считано от 07.11.2022 г. да се изпълняват от конкретно посочени служители, сред които и М. Т. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП В., за които съгласно Заповед № 3-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г. на заместник изпълнителния директор на НАП не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК /л. 22 от делото/.

Заповед ЖЗ-ЦУ-883 от 05. 05.2023 г. на изпълнителния директор на НАП, съгласно която е определено служителите на ТД на НАП, посочени в заповед с № 3-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г., издадена на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК, да осъществяват производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в приложение към заповедта, за които компетентна териториална дирекция съгласно чл. 8 от ДОПК е ТД на НАП С.. Съгласно същата контролните производства следва да бъдат възложени от началниците на сектори, посочени в заповед с № 3-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г. и определени от директора на ТД на НАП С. със заповед с

№ РД-01-864 от 04.11.2022 г., издадена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Видно от приложението към заповедта по отношение на „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД компетентна е ТД на НАП В. /24 от делото/.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221923002702-092-001 от 28.12.2023 г. от ревизиращите органи, определени с посочената по – горе ЗВР. Ревизионният доклад има съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 ДОПК. РД е връчен по електронен път на 28.12.2023 г.

В хода на ревизионното производство е установено, че "КАБО ТРЕЙД" ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], бул. А. мак № 22, Столична община е регистрирано по реда на чл.96, ал.1 от ЗДДС, считано от 01.06.2011г. Извършваната от „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД търговска дейност е даване под наем и оперативен лизинг на леки и лекотоварни автомобили.

С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на дружеството, са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения № Р 22221923002702-040-001 от 29.05.2023 г. и №Р-22221923002702-040-002 от 13.09.2023 г. Представени са документи, описани в ревизионния доклад.

На основание чл. 45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на доставчици на задълженото лице, за резултатите от които са съставени протоколи за извършени насрещни проверки.

В настоящия случай поради липса на предпоставките по чл. 68, ал.1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС е отказано право на данъчен кредит поради недоказаност на реалността на доставките по фактури, издадени от следните доставчици:

1. По доставки от „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД:

За данъчни периоди януари, февруари и март 2020 г., май, юни, септември, октомври, ноември и декември 2020 г. на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 7 776,80 лв. по фактури за ремонтни услуги, профилактика и боядисване на полуремарке и доставка на стоки - помпа за пропан бутан, течност за чистачки, антифриз, товарни гуми.

Насрещната проверка на „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД е документирана в протокол №11-22221723129079-141-001 от 11.08.2023 г. Установено, че „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД е deregистрирано, считано от 26.07.2022 г. на основание чл. 176 от ЗДДС - във връзка с данъчни нарушения и предотвратяване на данъчни измами. За процесиите периоди е имало наети две лица на трудов договор /единият договор е прекратен на 25.01.2020 г., а другото наето лице - Н. М. Ц., е на длъжност технически организатор/. От управителя на дружеството, в отговор на връчено искане за представяне на документи е представена декларация, в която е заявил, че описаните в искането фактури са издадени на жалбоподателя, осчетоводени са и данъкът е начислен, плащането е извършено в брой, транспортът на доставките е за сметка на „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД, а услугите за ремонт са правени лично от управителя, който има необходимите познания. Към декларацията са представени издадените на жалбоподателя фактури, ведно с приемо-предавателни протоколи и стокови разписки. Като предходен доставчик е посочено „ДИВА-691“ ЕООД. Направено е заключение, че не са представени документи, относно техническа и технологична обезпеченост за извършване на доставките, включително за собствени или наети от „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД търговски обекти и/или складови база и оборудвани сервизни помещения.

При анализа на представените от доставчика доказателства от страна на органите по приходите е констатирано, че е налице: разминаване на във вписания предмет на доставките в фактурите и този в приемо-предавателните протоколи; в част от фактурите предметът на доставката не е конкретизиран.

При насрещната проверка „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД е представило издадена на жалбоподателя фактура №40.. .037 от 30.03.2020 г., с предмет „слънчогледово олио“. От страна на органите по приходите е направена справка в информационния масив на НАП, при която е установено, че „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД е включило фактура №40.. .037 от 30.03.2020 г., в дневника си за покупки с предмет на доставка - външни услуги, а доставчикът е отразил същата фактура в дневника си за продажби с предмет - товарни гуми за ремарке.

Отново след справка в информационната система на НАП, в хода на ревизионното производство по отношение на разглеждания доставчик ревизиращите са констатирани, че същият е с установени задължения в особено големи размери, а въз основа на данни от Търговския регистър е установено, че управител и едноличен собственик на капитала на дружеството за времето от месец ноември 2017 г. до 18.11.2020 г. е К. И. К., същата наета и като счетоводител на 8-часов работен ден от „ЕНЕРДЖИ УЪРЛД СИСТЕМС“ ЕООД.

За да откажат правото на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от доставчика ревизиращите са направили извод, че както от жалбоподателя, така и от доставчика не са представени документи за транспорт. Освен това липсват и данни къде „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД е съхранявало стоките, фактурирани на задължения субект.

2. По доставки от „ГАНЕВ“ ЕООД:

За данъчен период месец декември 2022 г., по фактура №80...016 от 31.12.2022 г., с предмет „ремонт съгласно протокол“, издадена от „ГАЛЕВ“ ЕООД на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 700,00 лв.

Насрещната проверка на „ГАЛЕВ“ ЕООД е документирана в протокол №П-16001623126031-141-001 от 11.08.2023 г. Установено, че считано от 21.07.2020 г. и понастоящем управител на дружеството е Ю. С. К., същият вписан като управител и на „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД, считано от 18.11.2020 г. В отговор на връчено искане за представяне на документи доставчикът е представил издадена на жалбоподателя фактура №80...016 от 31.12.2022 г. и приемо-предавателен протокол от 30.12.2022 г., с предмет ремонт съгласно протокол и 6 шест спирачни апарата. Представен е касов отчет за плащане по фактурата в брой и справка за нает персонал.

От страна на органите по приходите е извършена справка в информационния масив на НАП, при която е констатирано, че жалбоподателят е включил в дневника си за покупки издадена от „ГАЛЕВ“ ЕООД фактура, но с №0... .0350 и от дата 30.12.2022 г. Установено е също, че дружеството не е подало справка по образец по чл. 73, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, за наети лица по извънтрудово правоотношение. Във връзка с това в РД е направен извод, че след като в „ГАЛЕВ“ ЕООД не е имало лица, наети на длъжност автомонтьор, то се явява недоказана кадровата му обезпеченост за извършване на ремонтна услуга. Не са представени и доказателства, от които да е видно къде са извършвани ремонтните дейности.

3. По доставки от „ПОТЕНС“ ЕООД:

За данъчни периоди юни 2022 г., януари и февруари 2023 г. по фактури издадени от „ПОТЕНС“ ЕООД с предмет наем на влекач С. и доставка на масло АН15 на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 9 863,33 лв.

Насрещната проверка на „ПОТЕНС“ ЕООД е документирана в протокол №П-16001623126034-141 -001 от 11.08.2023 г. В отговор на връчено искане за представяне на документи са представени издадените на жалбоподателя фактури, като

към фактурата за наем на влекач са представени: приемо-предавателен протокол, договор за наем на моторно превозно средство от 01.06.2022 г. и свидетелство за регистрация на МПС, договор за финансово обслужване, сключен между „ПОТЕНС“ ЕООД и „Г.“ Д., съгласно който гражданското дружество прави плащания към доставчици на „ПОТЕНС“ ЕООД и приема такива от клиентите.

От страна на органите по приходите е извършена справка в информационния масив на НАП, при която е установено, че адресът на управление на „ПОТЕНС“ ЕООД и „ГАЛЕВ“ ЕООД е един и същ, а управителите на дружествата са свързани в качеството им на физически лица по смисъла на § 1, т. 3, б. „а“ от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ДОПК.

След анализ на представените доказателства органите по приходите са приели, че в случая не са налице доказателства за произход на стоките, не е представена справка за стоков поток, нито доказателства за плащане. Констатирано е, че за процесиите периоди „ПОТЕНС“ ЕООД не е имало лица, наети на трудов договор.

4. По доставки от „БРОУДКАСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД:

За данъчен месец февруари 2023 г. по фактури №20...081 от 04.02.2023 г. и №20...082 от 09.02.2023 г., издадени от „БРОУДКАСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД, с предмет стоки по протокол на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2 066,66 лв.

Насрещната проверка на „ПОТЕНС“ ЕООД е документирана в протокол №П-22221723129091-141-001 от 05.09.2023 г. Констатирано е, че доставчикът е deregистриран на основание чл. 176 от ЗДДС, считано от 08.05.2023 г. Връчено му е искане за представяне на документи и писмени обяснения, но в отговор такива не са постъпили.

От страна на жалбоподателя са представени фактури, ведно с приемо-предавателни протоколи и фискални бонове.

От страна на органите по приходите е извършена справка в информационния масив на НАП, при която е установено, че „БРОУДКАСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД няма лица, наети на трудов договор и има публични задължения в особено големи размери. В дневника му за продажби са включени издадените на жалбоподателя фактури, но от други дати и с различни от фактурираните данъчни основи и ДДС.

В обобщение на така установените факти и обстоятелства органите по приходите са приели за недоказано реалното извършване на доставки на стоки и услуги по фактури, издадени на жалбоподателя от описаните по-горе дружества. Направен е извод, че се касае за формално фактуриране, без да са осъществени вписаните в документите стопански операции. По тези съображения на ревизирания субект е отказано претендираното право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 20 406,79 лв. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е постъпило писмено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с Ревизионен акт РА №Р-22221923002702-091-001 от 15.01.2024 г., издаден от М. Т. Г. - орган, възложил ревизията, и Д. М. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията, връчен електронно на 15.01.2024 г. Със същия са направени корекции на декларираните резултати по ЗДДС в размер на 20 406,79 лв., ведно с дължимите лихви.

РА е оспорен по административен ред пред директора на ДОДОП – С. на основание чл. 152 от ДОПК с жалба вх. №53-06-759 от 24.01.2024 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх.

№ 23-22-135 от 26.03.2024 г. по регистъра на дирекция „ОДОП“ С..

Във връзка с жалбата е постановено Решение № 412/28.03.2024 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което РА потвърден в оспорената част.

Решението е връчено по електронен път на 29.03.2024 г.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба, подадена по пощата на 12.04.2024г., чрез директора на ДОДОП – С., до АССГ. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от лице с право и интерес от оспорване – адресат на утежняващ административен акт, който подлежи на съдебен контрол, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата по аргумент от чл. 156, ал. 2 от ДОПК. С оглед на това съдът намира жалбата за процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

По компетентността на органа, издал РА:

На основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. В случая РА №Р-22221923002702-091 -001 от 15.01.2024 г. издаден от М. Т. Г. - орган, възложил ревизията, и Д. М. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията.

Съгласно ТР № 3/ 26.06.2025 г. на ВАС на РБ - ОСС от I и II колегии на ВАС, по тълкувателно дело 2/2024 г. „Не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите - служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората /другата/ териториална дирекция“.

Общото събрание на колегиите на ВАС е приело, че ревизионният акт не е опорочен от обстоятелствата, че ревизията е възложена и в състава на издалите го органи по приходите като възложител на ревизията е участвал орган по приходите от друга териториална дирекция, щом ревизията е проведена в компетентната териториална дирекция, а възложилият е от кръга на тези по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК и е определен по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК от директора на компетентната дирекция. Включването в персоналните предели на заповедта по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на

длъжностни лица от състава на друга териториална дирекция, както в случая, не е в противоречие с правилото на чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗНАП. Директорът и в тази хипотеза организира и ръководи териториалната дирекция в териториалния обхват, отреден с решението на управителния съвет по чл. 5, ал. 5, т. 5 ЗНАП. За тази територия определя органите по приходите компетентни да възлагат ревизия. Не се основава на позитивното право разбирането за дължимо отношение на субординация между териториалния директор и адресатите на заповедта му. За длъжностните лица от състава на подчинената му дирекция възможността да бъдат посочени да възлагат ревизии следва от организационното правомощие на директора по чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗНАП и от правилото на чл. 7, ал. 1 ДОПК. С акта по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК се разширява, извън кръга на длъжностните лица от състава на дирекцията, персоналният обхват на възможните адресати на заповедта по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК. Затова и разпоредбата въвежда изискване определящият органите по приходите с правомощия да възлагат ревизии териториален директор да е от компетентната дирекция. Липсва ограничение адресатите на заповедта да са от същата дирекция. Контролът върху органите по приходите, които не са от тази дирекция, не се осъществява с упражняване на правомощието по чл. 11, ал. 2, т. 4 ЗНАП /контрол върху дейността на органите и служителите на агенцията в съответната териториална дирекция/, а на това по чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗНАП /организиране и ръководене на възлагането и извършването на проверки и ревизии/. В обобщение е прието, че в тази хипотеза ревизионният акт не е издаден в противоречие с разпоредбата на чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК. Не е изета компетентността на изпълнителния директор или определен от него заместник за възлагане на ревизия „за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски“. И. на правомощието на органа по приходите да възлага ревизии и да участва в издаването на ревизионния акт е законът /вж. чл. 112, ал. 2 и чл. 119, ал. 2 ДОПК/, а не заповедта на териториалния директор по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК, определяща кръга от длъжностни лица с функции на органи по приходите от компетентната териториална дирекция, които да възлагат ревизии /в този смисъл са решаващите мотиви на ТР № 5/13.12.2016 г. на ОС на I и II колегия на ВАС по тълкувателно дело № 10/2016 г./. Крайният извод е, че заключителният акт в ревизионно производство, образувано по възлагане от орган по приходите от териториална дирекция, която е различна от компетентната по чл. 8 ДОПК, а този орган е определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на териториалния директор на компетентната дирекция и е в субективните предели на заповеди по чл. 10, ал. 9 ЗНАП и чл. 12, ал. 6 ДОПК, е валиден. Предвид и разпоредбата на чл. 130, ал. 2 ЗСВ оспореният РА е издаден от материално и териториално компетентни органи.

Актът е издаден като електронен документ, подписан е с валидни квалифицирани електронни подписи на издателите му, за което към ревизионната преписка са представени доказателства, и съгласно чл. 3, ал. 2 от Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/ отговаря на предвидената в закона писмена форма. Видно е, че документите, издадени от органите по приходите в проведеното ревизионно производство са създадени като електронни документи, по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г./, като в този смисъл, приложима е

фикцията, регламентирана в чл. 3, ал. 2 от ЗЕДЕУУ относно писмената форма на издадения РА. Доказателствената стойност на подписан с КЕП електронен документ е приравнена на подписан писмен документ. Като електронен документ, подписан от посочените в него органи по приходите с притежавани от всеки един от тях КЕП. От приложените доказателства /л. 72 от делото/ е видно, че органите издали ЗВР, РД, РА притежават валидни КЕП.

В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, предприетите процесуални действия са извършени по съответния ред, не са нарушени правата на ревизираното лице като страна в производството.

Наведените в жалбата възражения за процесуална незаконосъобразност на оспорения РА поради допуснати нарушения на основните принципи на данъчното производство, разписани в чл. 3 - чл. 6 от ДОПК, и разпоредбите относно доказването и доказателствените средства, съдът намира за неоснователни. В процесната ревизия приходната администрация е предприела разписани от закона процесуални действия и е събрала годни и относими доказателства за облагането на задълженото лице, които е обсъдила и е формирала извод за липса на реално осъществени доставки на стоки и услуги за ревизираните периоди. В хода на ревизията органите по приходите са попълнили преписката с необходимите според тях доказателства, на база на които е извършена проверка на релевантните за облагането на жалбоподателя обстоятелства. Няма основание да се приеме, че някое от действията на приходната администрация, извършено за изясняване на правнорелевантните факти, не е в съответствие с реда и средствата, предвидени в ДОПК. На задълженото лице е осигурена достатъчна възможност да представи изисканите му документи и сведения в хода на извършваната ревизия, бил е редовно уведомен както за откриването на ревизионното производство, така и за всички последващи действия на органите по приходите, а също и за исканите от тях доказателства от значение за установяване размера на данъчните му задължения. Несъгласието с изводите на приходния орган не е предпоставка за отмяна на крайния акт на ревизията. Липсват данни в хода на ревизионното производство дружеството да е имало някакви съмнения в обективността на органите по приходите и да е поискало член на ревизиращия екип да бъде отстранен, тъй като не е обективен. Отделно, в процесуалния закон са предвидени достатъчно възможности ревизираното лице в пълнота да упражни правото си на защита чрез попълване на преписката с необходимите доказателства, включително чрез отправяне до решаващия орган или до съда на искания за тяхното събиране, като в конкретния случай жалбоподателят се е възползвал от тези възможности в преценения от него за необходим обем. Съдът е инстанция по съществото на правния спор и при направеното разпределение на доказателствената тежест жалбоподателят в условията на пълно насрещно доказване и при абсолютна допустимост на установяването на относими факти и обстоятелства има възможност да докаже наведените от него възражения и фактически твърдения. Доколко направените изводи, от тези иначе събрани доказателства, са правилни и законосъобразни, е въпрос по съществото на спора.

По делото е приобщена административната преписка по издаване на РА и обжалването му по административен ред. Ангажирани са доказателствени искания за изготвяне на съдебно-счетоводна експертиза по въпроси, поставени от жалбоподателя и от съда, които са приети за относими, необходими и допустими и такава е назначена. Въпроси към вещото лице са поставени и от съда.

Предмет на спор между страните са допълнително установени задължения по ЗДДС, вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 20 406,79 лв. и лихви за забава в размер на 4 275,62 лв., по доставки, за които се твърди да се извършени от „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД, „ПОТЕНС“ ЕООД, „ГАЛЕВ“ ЕООД и „Б. МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД.

Въз основа на всички приети по делото доказателства, се установява следното по отношение на всеки един от процесните доставчици на жалбоподателя:

1. По доставки от „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД:

За данъчните периоди януари, февруари и март 2020 г., май, юни, септември, октомври, ноември и декември 2020 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 7 776, 80 лв. по фактури, издадени от „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД /л.114 и сл. от делото/.

Към фактура № [ЕГН]/29.01.2020 г. /без подпис и печат/, с предмет „ремонт съгласно протокол“ е представена Заявка № 001/28.01.2020 г. /без подпис/ от „КАБО ТРЕИД“ ЕООД за профилактично сервизно обслужване на цистерна. За отчитане изпълнението на услугата между страните е подписан Протокол от 29.01.2020 г., съставен за да удостовери, че изпълнителят /М.“ ЕООД/ е извършил ремонтни дейности по Заявка № 001/28.01.2020 г. – сервизно обслужване на цистерна.

Към фактура № [ЕГН]/29.02.2020 г. /без подпис и печат/, с предмет „ремонт съгласно протокол“ е приобщен Приемо-предавателен протокол от 29.02.2020 г., съставен, за да удостовери предаване изпълнението на услугата „профилактика на полуремарке-цистерна, боядисване на балон“ /л. 131 -132 от делото/.

Към фактура № 00000000731/31.03.2020 г. /без подпис и печат/, с предмет „ремонт съгласно протокол“ е приобщен Приемо-предавателен протокол от 31.03.2020 г., съставен, за да удостовери предаване изпълнението на услугата „товарна гума рециклирана за ремарке AEOLUS 383/65/22.5“ /л.129 и сл. делото/.

Към фактура № 40000000037/30.03.2020 г. /без подпис и печат/, с предмет „съгласно протокол“ е приобщен Приемо -предавателен протокол от 30.03.2020 г., съставен, за да удостовери предаване изпълнението на услугата „товарни гуми за ремарке AEOLUS 383/65/22.5“ /л.117 и сл. от делото/.

Към фактура № 40000000036/30.03.2020 г. /без подпис и печат/, с предмет „ремонт съгласно протокол“ е приобщен Приемо-предавателен протокол от 30.03.2020 г., съставен, за да удостовери предаване изпълнението на услугата „ремонт на въздушно окачване на полуремарке-цистерна“ /л. 125 и сл. от делото/.

Към фактура № [ЕГН]/31.05.2020 г. /без подпис и печат/, с предмет „ремонт съгласно протокол“ е приобщен Приемо-предавателен протокол от 31.05.2020 г., съставен, за да удостовери предаване изпълнението на услугата „профилактика на полуремарке-цистерна, ремонт на балон и 2 бр. калници“ /л. 123 и сл. от делото/.

Към фактура № 00000000751/26.06.2020 г. /без подпис и печат/, с предмет „съгласно протокол“ е приобщен Приемо-предавателен протокол от 26.06.2020 г., съставен, за да удостовери предаване изпълнението на услугата „ремонт на бално на цистерна, почистване на 4 бр. клетки, проверка на въздушни кранове, боядисване на шаси“ /л.133 и сл. от делото/.

Към фактура № 00000000753/30.06.2020 г. /без подпис и печат/, с предмет „съгласно протокол“ е приобщен Приемо-предавателен протокол от 30.06.2020 г., съставен, за да удостовери предаване изпълнението на услугата „товарни гуми за ремарке AEOLUS

383/65/22.5 монтаж/демонтаж, 3 бр. джанти, смяна на винтили“ /л. 135 и сл. от делото/.
Към фактура № 00000000776/30.09.2020 г. /без подпис и печат/, с предмет „услуга съгласно протокол“ е приобщен Приемо-предавателен протокол от 30.09.2020 г., съставен, за да удостовери предаване изпълнението на услугата „репатриране на полуремарке-цистерна - счупен заден мост /л.139 и сл. от делото/.

Към фактура № 00000000784/31.10.2020 г. /без подпис и печат/, с предмет „ремонт съгласно протокол“ е приобщен Приемо-предавателен протокол от 31.10.2020 г., съставен, за да удостовери предаване изпълнението на услугата „ремонт заден мост, рециклиране, ремонт задни калници, гресиране“ /л. 137 и сл. от делото/.

Фактура № 40000000072/30.11.2020 г. /без подпис и печат/, с предмет „Помпа за пропан бутан ЗИХИ“ /л. 119 и сл. от делото/.

Към фактура № 00000000790/20.11.2020 г. /без подпис и печат/, с предмет „течност за чистачки 5л./25 градуса – кол. 120, течност за чистачки зимна 3 л./20 градуса – кол. 216, течност за чистачки -60/1 л. – кол. 112“ е приобщен протокол, съставен за да удостовери предаването на фактурираните стоки /л. 143 и сл. от делото/.

Фактура № 00000000797/28.11.2020 г. /без подпис и печат/, с предмет „течност за чистачки 5л./25 градуса – кол. 120, течност за чистачки зимна 3 л./20 а – кол. 86“ /л. 121 от делото/.

Фактура № [ЕГН]/14.12.2020 г., с предмет „течност за чистачки 5л./25 градуса – кол. 220, течност за чистачки зимна 3 л./25 градуса – кол. 80, течност за чистачки -60/1 л. – кол. 32“ /л. 141 и сл. от делото/.

Фактура № [ЕГН]/18.12.2020 г., с предмет „течност за чистачки – концентрат - 60 градуса, 1 л. – кол. 192, течност за чистачки готова за употреба 3 л./25 градуса – кол. 162, течност за чистачки готова за употреба 5л./25 градуса – кол. 240, антифриз, концентрат до -60 градуса, 1 л. – кол. 96, антифриз, концентрат до -60 градуса, 3 л. – кол. 100“ /л. 120 от делото/.

Фактура с № 00000000808/31.12.2020 г. /без подпис и печат/, с предмет „течност за чистачки 5л./25 градуса – кол. 120 и течност за чистачки -20-3 л. – кол. 80“ /л. 122 от делото/.

В хода на ревизионното производство от страна на управителя на доставчика е представена декларация /л. 503 от приложение 2/3 на делото/, съгласно която основната дейност на „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД е покупко-продажба на стоки, отдаване на активи под наем, както и извършването на ремонтни дейности. В същата се сочи, че: посочените в искането фактури са издадени от „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД към фирма „КАБО ТРЕЙД“ ООД; всички фактури са осчетоводени в съответния месец, а ДДС е начислен на отделен ред; плащанията са извършени в брой; дружеството има регистриран един касов апарат; предмет по издадените фактури са стоки - описани подробно в приемо-предавателни протоколи, както и услуги съгласно описаните в протокол услуги; всички доставки към клиента са осчетоводени по сч.сметки 702, 703, 4532 и 411, а покупката по сч. сметка 304, 401, 4531, за което е приложена хронология. По отношение на ремонтните дейности е декларирал, че са „извършвани от управителя, който има необходимите познания“, а транспортът по доставката на стоката е за сметка на „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД.

За удостоверяване на факта, че „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД е разполагал с фактурираните течност за чистачки и антифриз по делото от доставчика са приобщени фактури от предходен доставчик „ДИВА 691“ ЕООД /л.500 и сл. от приложение 2/3/.

2. По доставки от „ГАЛЕВ“ ЕООД:

За данъчен период декември 2022 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер 700,00 лв. по фактура №80...016 от 31.12.2022 г., издадена от „ГАЛЕВ“ ЕООД. Същата е с предмет „ремонт съгласно протокол“ и е придружена от приемо-предавателен протокол от 30.12.2022 г. с предмет „ремонт + 6 бр. спирачни апарати“. Приобщени са още Аналитична хронологична ведомост за клиент „КАБО ТРЕЙД“ ООД за м.12/2022г., касов отчет и Справка за назначен персонал, от която се установява, че към датата на издаване на фактурата в дружеството са назначени шест лица.

От страна на управителя на „ГАЛЕВ“ ЕООД при извършената му насрещна проверка е представена декларация, в която същия заявява, че стопанската дейност на дружеството е спедиция на стоки и товари в рамките на европейската общност, както и извършването на различни технически услуги и покупко-продажба на различни стоки. Декларира също че: фирмата има регистриран един касов апарат; за осъществяваната дейност на дружеството не се изискват лицензи и разрешителни; разплащането с доставчиците и клиентите е в брой или по банков път; дружеството разполага със собствена административна сграда и две складови помещения, които се намират на адрес: [населено място] [жк], [улица]; процесната фактура е разплатена в брой и е осчетоводена в съответния месец, а ДДС е начислен и отразен на отделен ред /л.455 и сл. от приложение 2/3 /.

3. По доставки от „ПОТЕНС“ ЕООД:

За данъчните периоди юни 2022 г., януари и февруари 2023 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 9 863,33 лв. по фактури издаден от „ПОТЕНС“ ЕООД.

Към фактура № [ЕГН]/30.06.2022 г., с предмет „наем на влекач С. за м. 05, 07 и 08 2022 г. е представен приемо-предавателен протокол – опис на отдадените под наем ППС съгласно договор за наем без дата за МПС Д. С., Д. ФТ ХФ 105.460. Приобщен е и съставения между страните договор за наем на МПС от 01.06.2022 г. Видно от клаузите му същият е с предмет предоставяне на МПС за временно ползване, описано в приемо-предавателен протокол, неразделна част от него. Срокът на договора е една година, като месечния наем е в размер 1 500 лв. Съгласно чл. 4 наемодателят се задължава да предаде на наемателя полуремарке – цистерна в състоянието което е към момента на пописване на договора, така както е констатирано от страните при предварителния оглед. От страна на доставчика е представено свидетелство за регистрация на Част 1, от която видно че процесното превозно средство е собственост на „ПОТЕНС“ ЕООД /л. 439 и сл. от приложение 2/3/.

Установява се, че по делото са представени две фактури под горния номер, една от които без подпис и печат /л.439 от приложение 2/3 и л. 192 от приложение 3/3/, но същите са с различен предмет – с едната е фактуриран наем за м. 05, 07 и 08 2022 г., а с другата за м. 06, 07 и 08 2022 г.

Към фактура № [ЕГН]/19.01.2023 г. /л. 190 и сл. от приложение 3/3/ с предмет „масло АН15“ – 20 бр. е представен е Приемо-предавателен протокол № [ЕГН] от 19.01.2023г. с посочени за получател „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД и за доставчик - „ПОТЕНС“ ЕООД, с предмет на доставка – „масло АН15 – 20 броя. Приобщен е и Приемо- предавателен протокол от 19.01.2023 г. към договор за съхранение на стоки от 15.01.2023 г. за временно съхранение на 20 броя варели с масло АН-15, влогодател „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД и влогоприемател - „ГАЛЕВ“ ЕООД.

Към фактура № [ЕГН]/30.01.2023 г. с предмет „масло АН15“ – 20 бр. е представен е Приемо-предавателен протокол № [ЕГН] от 30.01.2023 г. с посочени за получател „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД и за доставчик - „ПОТЕНС“ ЕООД, с предмет на доставка – „масло АН15 – 20 броя. Представен е Приемо- предавателен протокол от 30.01.2023 г. за приемане на стока – 20 броя варели с масло АН-15, от влогодателят „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД на влогоприемателят - „ГАЛЕВ“ ЕООД.

Към фактура № [ЕГН]/06.02.2023 г. с предмет „масло АН15“ – 1 бр. е съставен приемо-предавателен протокол между „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД и „ПОТЕНС“ ЕООД от 06.02.2023 г., но същия е за различно количество масло от фактурираното, а именно 8 бр. Приобщен е и Приемо-предавателен протокол от 06.02.2023 г. за приемане на стока – 8 броя варели с масло АН-15 , от влогодателят „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД на влогоприемателят - „ГАЛЕВ“ ЕООД.

Към фактура № [ЕГН]/11.02.2023 г. с предмет „масло АН15“ – 1 бр. е съставен приемо-предавателен протокол между „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД и „ПОТЕНС“ ЕООД от 11.02.2023 г., но същия е за различно количество масло от фактурираното, а именно 10 бр. Приобщен е единствено Приемо-предавателен протокол от 11.02.2023 г. за приемане на стока – 10 броя варели с масло АН-15 , от влогодателят „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД на влогоприемателят - „ГАЛЕВ“ ЕООД.

По делото е представен и договор за съхранение на стока от 15.01.2023 г., сключен между „ГАЛЕВ“ ЕООД, в качеството му на влогоприемател и „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД, в качеството му на влогодател за приемане на стока масло на варели, като съгласно чл. 2, ал. 1-стокта се съхранява за срок от 6 м., считано от деня в който е приета същата, а разходите по транспортирането и разноските по разтоварването и предаването на влогоприемателя са за сметка на влогодателя. Определено е възнаграждение в размер на 100,00 лв. без ДДС на месец.

Във връзка с насрещната проверка на „ПОТЕНС“ ЕООД от страна управителя е декларирано /л.259 от приложение 3/3/, че: основната дейност на дружеството е покупко-продажба на различни стоки и предоставяне на технически услуги; дружеството има касов апарат и всички плащания се извършват в брой или по банков път; в дружеството няма наети лица на трудов договор; всички фактури за продажба към жалбоподателя са декларирани към съответните месеци, а ДДС е начислен на отделен ред. В декларацията се сочи още, че стоките са получени с транспорт на доставчиците и са предадени на клиента на адрес: [населено място], ж.к Овча купел, [улица] А.

4. По доставки от „БРОУДКАСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД:

За данъчен период месец февруари 2023 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2 066,66 лв. по фактури №20...081 от 04.02.2023 г. и №20...082 от 09.02.2023 г., издаден от „БРОУДКАСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД, с предмет „стоки по протокол“. Към същите в хода на ревизионното производство са представени Приемо-предавателен протокол от 04.02.2022 г. с получател - „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД и доставчик - Б. МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД, в който е посочено предмет на доставка – „хидравлично масло - 5 броя и Приемо-предавателен протокол от 09.02.2022 г. с получател - „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД и доставчик - Б. МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД, в който е посочено предмет на доставка – „хидравлично масло - 7 броя“ /л.181 и сл. от приложение 3/3/. Видно от протоколите е, че не е положен печат за получател, а единствено за предал стоките. В хода на съдебното производство по делото бяха приобщени по-четливи копия на посочените протоколи /л. 254 и сл. от делото/, в които вече фигурира печат за получател.

Прави впечатление, че и в двата протокола е посочена 2022 г., вместо 2023 г. В декларация от 19.09.2023 г. управителят на Б. МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД /л. 274 от приложение 3/3/ сочи, че: фактурите издаден към жалбоподателя са осчетоводени в съответния месец, а ДДС е начислено и отразено на отделен ред; стоките, предмет на продажбите към „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД са получени от доставчик, който е доставил същите на адрес: [населено място], ж.к Овча купел, [улица] А, като транспорта е бил за сметка на доставчика и за всяка доставка има съставен приемо-предавателен протокол. Декларира още, че процесните стоки са предадени на „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД на адрес: [населено място], ж.к Овча купел, [улица] А, където същото стопанисва наето помещение за склад.

По искане на жалбоподателя по делото е назначена съдебно – счетоводна експертиза. Видно от заключението /л. 217 от делото/ е, че процесите фактури са намерили отражение в счетоводните регистри на „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД, съгласно извлечения от счетоводните регистри с наименование „Детайлна хронологична по документи“ за счетоводна сметка 401 „Доставчици“ за съответните периоди. На следващо място е установено, че в счетоводството на жалбоподателя са налични документи, във връзка с ползвания данъчен кредит по процесните фактури. По отношение на извършените плащания по процесните фактури вещото лице е установило следното:

1.Процесните фактури са заплатени от „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД към доставчиците, с изключение на фактури № 4...72/30.11.2020 г. и № 0...808/31.12.2020 г., издадени от „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД, за които не са представени документи за извършени плащания, и фактура № 0..30 / 30.06.2022 г., издадена от „ПОТЕНС“ ЕООД, която не е платена.

2.Плащанията на фактурите са извършени по банков път или в брой/ описано в колона №5-„ Вид на документа“ на таблица №5/.

3. За доставките по които има плащания, доставките са разплатени изцяло, с изключение на доставките по фактури № 0...746/31.05.2020 г. и № 0...753/30.06.2020 г., издадени от „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД, които са заплатени частично.

Съдът кредитира заключението в горепосочената част на вещото лице по ССЕ, като обективно и логично. Същото не е оспорено като неправилно, съобразно чл. 200, ал. 3 и чл. 201 ГПК.

Не се кредитира заключението по ССЕ в частта, че всички спорни фактури притежават реквизитите по чл. 114 ЗДДС, по съображения изложени по- долу в решението и тъй като задължителен реквизит на фактурата според т. 9 е описание на количеството и вида на стоката или съответно вида на услугата.

С оглед на установената фактическа обстановка, настоящият състав намира за правилни изводите на органите по приходите, че не са налице предпоставките за признаване правото на данъчен кредит по фактури издадени от „БРОУДКАСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД, „ПОТЕНС“ ЕООД, „ГАЛЕВ“ ЕООД и „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД.

Правото на приспадане на данъчен кредит е обусловено от кумулативното осъществяване на материалноправните предпоставки на регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав, който наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 ЗДДС изисква и установяването на реално получаване на стоките или услугите по облагаемата доставка. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения

по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Следователно за признаване правото на приспадане на данъчен кредит следва да са получени стоки или услуги по облагаеми доставки. Наличието на доставка е първото условие за признаването на данъчен кредит. Понятието е легално дефинирано в чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС. Доставка е налице, когато има прехвърляне на собственост или други вещни права върху стока, а в случаите, при които се претендира право на приспадане на данъчен кредит за извършени услуги, следва да се установи и докаже по какъв начин са извършени същите и с какъв ресурс. Механизмът на данъка върху добавената стойност предполага наличие на реална доставка като условие за възникване на правото на данъчен кредит, а не само документалното оформяне на стопанските операции.

Правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, арг. от чл. 68, ал. 2 ЗДДС. Следователно, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит следва да е осъществена реална доставка, която изпълнява критериите на чл. 6 и чл. 9 ал. 1 ЗДДС, както и да са налице предвидените в чл. 71, т. 1 ЗДДС документи. Съгласно чл. 25 ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице, се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли данъка и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит. При условие че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за възникване на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС.

Съгласно чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС, когато стоките или услугите се използват за целите на извършените от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът – регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави. Следва да се посочи, че по аргумент от чл. 154 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) в тежест на жалбоподателя като лице, черпещо изгодни за себе си правни последици – претендираното право на данъчен кредит, е да докаже реалността на процесните доставки, за което са му дадени указания с разпореждането за насрочване на делото. Предметът на доставката, по която се претендира приспадане на данъчен кредит, определя обстоятелствата, които подлежат на доказване във всеки отделен случай.

По делото е безспорно, че за ревизирия период дружеството „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД извършва търговска дейност по отдаване под наем и оперативен лизинг на леки и лекотоварни автомобили.

Предмет на спор пред настоящата инстанция е отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от „БРОУДКАСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД, „ПОТЕНС“ ЕООД, „ГАЛЕВ“ ЕООД и „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД. Видно от същите е, че са издадени както за извършването на услуги, така и за доставката на стоки.

В настоящия случай, доказателствата по делото е видно, че от „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД и „ГАЛЕВ“ ЕООД са фактурирани доставки на услуги. Удостоверяването на доставката, когато се касае за извършване на услуга, следва да бъде осъществено с резултата от извършената услуга при получателя или да бъдат представени доказателства за използване на полученото. Жалбоподателят е този, който следва да докаже, че реално е получил процесните доставки на стоки и/или услуги, респективно че същите са изпълнени от доставчика/доставчиците, които са издали фактурите, документиращи тези

доставки. В този смисъл са и решенията на СЕС по дело C-152/02 и по дело C-324/11, в които Съдът е приел, че материалноправните условия за възникване на правото на приспадане на ДДС включват следното: 1) доставчикът, както и получателят да са данъчнозадължени лица (действащи в това си качество); 2) получените стоки или услуги (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; 3) получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО. Изискуемите предпоставки, съгласно изложеното тълкуване на приложимото право, не са доказани в случая от жалбоподателя, независимо от наличието или не на данъчна измама и евентуално участие или знание на същия за нея. В случая изводът за липса на реални доставки е формиран на база установена липса на капацитет за извършването на доставките от процесните доставчици въз основа на данни, съдържащи се в информационната система на НАП и анализ на представените от РЛ доказателства. Видно от доказателствата по делото е, че органите по приходите са извършили редица процесуални действия за изясняване на обстоятелствата, свързани с изпълнението на доставките, като са извършени насрещни проверки на доставчиците, проверки в електронния регистър на НАП, изискани са доказателства от ревизираното лице, както и такива от трети лица. От ревизиращите органи са изготвени и връчени ИПДПОЗЛ и са очертани изрично фактите, които следва да бъдат доказани от ревизираното дружество, както и последиците от непредставяне на доказателства. В случая, независимо че от ревизираното лице са представени описаните доказателства, на нито един етап от развитото се производство ревизираното лице не е представило доказателства, които да оборят тезата на органите по приходите за липса на доставки по спорните фактури.

Конкретно по доставките, с предмет „ремонт съгласно протокол“ за които се твърди да са извършени от „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД и „ГАЛЕВ“ ЕООД следва да се посочи, че вписаният в тях предмет не е индивидуализиран до степен, която позволява да се установи видът и количеството на услугата, както и превозното средство по отношение, на което са извършени спорните ремонтни услуги. В този смисъл не може да се изведе категоричен извод, че фактурите са свързани именно със съставените приемо-предавателни протоколи, респективно с превозните средства, с които жалбоподателят разполага. В случая, във фактурите дори не е налице препращане към протокол, за да се приеме, че е налице конкретизация. Може единствено да се направи предположение за относимостта на приемо-предавателните протоколи към всяка от фактурите на база дата на съставяне на съответния документ.

Съгласно чл. 71, т. 1 от ЗДДС абсолютна предпоставка за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит е притежаването на данъчен документ, съставен съгласно изискванията на чл. 114 от ЗДДС. С последната норма (чл. 114 ЗДДС) са регламентирани задължителните реквизити на фактурата, като според т. 9 фактурата следва да съдържа описание на количеството и вида на стоката или съответно вида на услугата. При тълкуването на разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО Съдът на ЕС многократно е подчертавал, че не се допуска национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае на данъчно задълженото лице право да приспадне данъчен кредит за получените стоки или предоставените му услуги, поради това, че издателят на фактурите за тези стоки или услуги или някой от неговите доставчици са извършили нарушения, липсва материална и персонална обезпеченост на доставчика

или негов подизпълнител, без да се доказва въз основа на обективни данни, че това право е упражнено с измамна цел или с цел злоупотреба /С - 80/11 и С142-11, С- 324/11 и С - 18/13/. Правото на приспадане на данъчен кредит по получени доставки обаче е предпоставено от наличието на фактури, които съдържат цялата изискуема информация по чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО, който предвижда като задължителен реквизит на фактурата вписването на количеството и естеството на доставените стоки/услуги или степента и естеството на предоставените услуги. Нормата на чл. 178 от Директивата изрично сочи, че притежаването на фактура, съставена в съответствие с чл. 220 - 236, е условие за упражняване на правото на приспадане. Това е изрично подчертано от СЕС и в Решението по дело С-271/2012, а именно, че разпоредбите на Шеста директива трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, по силата на която правото на приспадане на ДДС може да се откаже на данъчнозадължени лица, получатели на стоки/услуги, които разполагат с непълни фактури, дори ако в допълнение към последните след приемането на решението за отказ е предоставена информация с цел да се докаже действителното извършване, естеството и стойността на фактурираните сделки. Процесните фактури, издадени от горепосочените дружества, не съдържат изискуемите според чл. 114, ал. 1 от ЗДДС и Директива 2006/112/ЕО реквизити. В нито една от спорните фактури не е посочен конкретният предмет на доставката – вид на услугата/те, тяхното количество, препращане към конкретен протокол, което препятства установяването на вида на фактурираните доставки. Липсата на тези нормативно изискуеми реквизити препятства обективното обвързване на първичните счетоводни документи с други документи, придружаващи всяка от доставките.

Съставените приемо-предавателни протоколи също не са годно доказателство, от което да са направени безспорен извод за реалност на доставката, тъй като в тях не е посочено превозното средство, на което е извършван ремонтът и в този смисъл да се изследва въпросът доколко същите са собственост на жалбоподателя.

Не се установява и как е формирана цената на услугата, доколкото видно от съдържанието на някои от приемо-предавателните протоколи са посочени и необходими части. В този смисъл липсват доказателства за чия сметка са били частите, респективно как е формирана цената при едновременна доставка на услуга и стока.

На следващо място от обясненията на жалбоподателя и управителя на „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД и от фактите по делото се констатира противоречие. Съгласно твърденията на доставчика/л. 503 от приложение 2/3 / услугата е била извършена от управителя на дружеството. Жалбоподателя от своя страна сочи /л. 18 от приложение 3/3/, че ремонтните дейности са извършвани в оторизиран сервиз на „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД, който разполага и с необходимата кадрова обезпеченост /автомонтьори/. В същото време се установява, че до 18.11.2020 г. управител на „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД е била К. К., като дружеството, съгласно установеното в хода на ревизионното производство за периода 01. 01.2020 г. – 31.12.2020 г. има едно лице назначено на трудов договор – Н. М. Ц., на длъжност „технически организатор“, което обстоятелство, наред с установените факти по делото, дискредитира горепосочените твърдения, респективно тезата на жалбоподателя за реалност на доставките.

Към фактури № [ЕГН]/29.01.2020 г. и № [ЕГН]/29.02.2020 г. са приобщени протоколи, съставени с цел да удостовери обстоятелството, че услугата по фактурите е приета. Видно от същите услугите са определени като „сервизно обслужване на цистерна“ и

„профилактика на полуремарке-цистерна, боядисване на балон“. В случая, обаче от представените документи не се установява какво е констатирано при извършеното сервизно обслужване/профилактика, както и какви са извършените ремонтни дейности, в това число механични и ходови ремонти, ремонт на оборудване и други. Не се установява и дали е имало нужда от авточасти, масло и т.н и ако да какъв е техният вид и за чия сметка са били същите. Видно от приобщената по делото /л. 25 гръб от приложение 3/3/ Справка № 2 за ФЛ, ЮЛ, ЕТ за наличните превозни средства е, че жалбоподателят разполага с няколко цистерни, влекач /нает/ и товарен автомобил. В този смисъл от представените по делото доказателства не се установява кога и кое точно ремарке е ремонтирано.

На следващо място по отношение на фактура № 00000000776/30.09.2020 г., с предмет „услуга съгласно протокол“ и приобщения Приемо-предавателен протокол от 30.09.2020 г., съставен за да удостовери предаване изпълнението на услугата „репатриране на полуремарке-цистерна - счупен заден мост“ съдът приема, че отново не са налице доказателства за реално извършени стопански операции. Това е така, тъй като извършването на тази услуга предполага доставчикът да разполага със специализиран автомобил за превоз на аварирани, катастрофирани или повредени цистерни (или тежкотоварни превозни средства като цяло), които не могат да се движат самостоятелно. В повече случаи такъв вид услуга се извършва от фирми за пътна помощ за тежкотоварни превозни средства, като се използват специализирани репатраци, които могат да превозят големи и тежки машини, включително цистерни, както в страната, така и извън нея. В случая по делото не са ангажирани доказателства доставчикът да е разполагал собствен или нает специализиран автомобил.

На следващо място от „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД са фактурирани стоки – течност за чистачки. Към фактури № 40000000072/30.11.2020 г., № 00000000797/28.11.2020 г., № [ЕГН]/14.12.2020 г., № [ЕГН]/18.12.2020 г. и фактура № 00000000808/31.12.2020 г. не са представени протоколи, за предаване, респективно приемане на стоките.

В случая става въпрос за родово определени вещи, чиято собственост се прехвърля съгласно чл. 24, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите и за прехвърляне на собствеността им те следва да бъдат индивидуализирани чрез отделяне от общото количество по някакъв критерий – например чрез предаване на превозвач, чрез влагането им в конкретна вещь или изрична уговорка, че вещи, намиращи се на определено място, са предмет на сделката, или чрез предаване. При изпълнението на последното настъпва вещно-правният ефект на продажбата, тоест се прехвърля собствеността. В тази връзка е необходимо установяването от обективна страна на обстоятелството, че ревизираното лице е получило стоки от съответния вид и количество и че доставчикът е разполагал с тези количества и видове стоки, чиято собственост може да прехвърли, както и други обективни факти, съпътстващи такива доставки – доказателства за индивидуализация на стоката, за мястото на изпълнение – складови бази, транспорт и т.н. В случая не е доказано предаването на стоките – поради липсата на доказателства в този смисъл, в т. ч., за транспорта им, за получаване на обекта и издаване на стокови разписки, данни за лицата, които са предали и съответно са приели за жалбоподателя тези стоки.

Представянето на частни документи с липсващи реквизити, без конкретизация на начин на превоз и място на товарене/разтоварване, както и липсата на данни за притежавани такива стоки от доставчиците, не може да се приеме за убедително доказване на факта

на преминаване на собствеността към жалбоподателя. В случая разпоредбата на чл. 6 ЗДДС следва да се тълкува съвместно с нормата на чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО, която дефинира доставката на стока като прехвърляне на правото на разпореждане с материална вещь като собственик. Следователно при спор за реалност на доставки на стоки се дължи проверка преди всичко на фактите относно транспортирането, предаването и получаването на стоката между страните по пряката доставка, тоест дали стоките реално са преминали от владението на доставчика във владението на получателя. Начинът на предаването им е част от реалното прехвърляне на правото на собственост, което е изискване за настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 2 ЗДДС, респективно за изискуемост на данъка. Именно тези обстоятелства останаха недоказани по делото, доколкото са налице единствено твърдения, които не са подкрепени със съответните доказателства. В този смисъл не може да се приеме, че са налице реално извършени доставки на стоки.

Във връзка с това от страна на жалбоподателя не са представени и никакви транспортни или друг вид документи, от които да е видно, къде са натоварени, респективно къде са разтоварени стоките. Не се установи и доказва кой е извършил транспортирането на стоките. За посочените обстоятелства единствено са наведени твърдения. В хода на ревизионното производство и жалбоподателя и доставчикът сочат, че транспортът на стоките е за сметка на последния, но в случая не са представени никакви доказателства в подкрепа на тези твърдения. Дори да се приеме, че жалбоподателят не разполага с тях в случая доставчикът е открит и същият е следвало да представи доказателства, в това число пътни листа, стокови разписки и т.н.

В този смисъл и по отношение на единствената фактура № 00000000790/20.11.2020 г., към която е съставен приемо-предавателен протокол не може да се направи безспорен извод, че е налице реалност на доставката. Действително от страна на доставчика са приобщени фактури от предходен доставчик „ДИВА 691“ ЕООД, но обстоятелството, че същият е разполагал със стоки от вида на фактурираните не е достатъчно, за да се направи извод, че същите са предмет на доставката към жалбоподателя.

Очертаната правна регламентация важи и за доставките на стоки, с предмет „масло АН15“, за които се твърди да са от „ПОТЕНС“ ЕООД. Конкретно от представените в хода на ревизионното производство документи се установява, че са налице приемо-предавателни протоколи върху, които има положен подпис за приел и такива, върху които такъв липсва. Освен това, както се установи по-горе е налице разминаване в количеството на стоките, посочено в протоколите и това във фактури № [ЕГН]/06.02.2023 г. и № [ЕГН]/11.02.2023 г. Тези обстоятелства будят съмнения относно достоверността на съставените документи, но дори и да се приеме, че протоколите са годно и безспорно доказателство за прехвърляне на собствеността на стоките, то по делото не са представени доказателства за транспортирането на стоките. Налице е единствено твърдение от страна на доставчика, че „стоките са получени с транспорт на доставчиците и са предадени на клиента на адрес: [населено място], ж.к Овча купел, [улица] А“. В този смисъл освен, че липсват доказателства за транспорт липсват и документи, от които да се установи, че „ПОТЕНС“ ЕООД е разполагал с процесното количество стоки към момента на фактурирането им на жалбоподателя.

Обстоятелството, че жалбоподателят има сключен договор за съхранение на стока от 15.01.2023 г., сключен с „ГАЛЕВ“ ЕООД не може да се приеме като доказателство, че между „ПОТЕНС“ ЕООД и „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД реално се е осъществила доставка на

стоки. Още повече, че по делото не са представени и доказателства за последващата реализация на стоките.

Горепосоченото се отнася и за доставките от „БРОУДКАСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД. Както вече се посочи видно от протоколите, съставени към фактурите е, че не е положен печат за получател, а единствено за предал стоките. В хода на съдебното производство по делото бяха приобщени по-четливи копия на посочените протоколи /л. 254 и сл. от делото/, в които вече фигурира печат за получател, но и в двата протокола за година на получаване е посочена 2022 г., вместо 2023 г., в която са издадени фактурите. И в този случай не се установява транспортиране на стоките и разполагаемост със същите от страна на доставчика.

Освен това по отношение на всички фактурирани стоки липсват договори, поръчки, заявки или други документи, от които да е видно как са определени видът и количеството на стоките, както и как е формираната стойността на същите, чрез посочване на единична и обща стойност на стоките.

В случая предвид фактите по делото и липсата справки за стокен поток от процесните доставчици и техни предходни такива следва да се приеме, че е налице единствено формално фактуриране на стоки, без да осъществени реални стопански операции.

Както вече се посочи към фактура № [ЕГН]/30.06.2022 г., издадена от „ПОТЕНС“ ЕООД с предмет „наем на влекач С. за м. 05, 07 и 08.2022 г. е представен приемо-предавателен протокол без дата – опис на отдадените под наем ППС съгласно договор за наем без дата за МПС Д. С., Д. ФТ ХФ 105.460. В случая съгласно чл. 4 от сключения между страните договор наемодателят се задължава да предаде на наемателя полуремарке – цистерна, в състоянието което е към момента на пописване на договора, така както е констатирано от страните при предварителния оглед. В този смисъл по делото липсва такъв документ. Не се установява кога превозното средство е предоставено на жалбоподателя с оглед факта, че в приемо-предавателния протокол не е посочена дата. Липсват и доказателства превозно средство да е използвано за икономическата дейност на жалбоподателя. Освен това по делото са представени две фактури под горния номер, една от които без подпис и печат /л.439 от приложение 2/3 и л. 192 от приложение 3 /3 /, но същите са с различен предмет – с едната е фактуриран наем за м. 05, 07 и 08 2022 г., а с другата за м. 06, 07 и 08 2022 г. От посоченото може да се направи извод, че не са налице безспорни доказателства за осъществена реална доставка.

При формирането на извода за липса на реално извършени доставки между жалбоподателя и неговите доставчици съдът отчете и факта, че управител на „БРОУДКАСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД и на „ПОТЕНС“ ЕООД е Ю. Ю. К.. Управител на „ГАЛЕВ“ ЕООД и „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД след 18.11.2020 г. е Ю. С. К., а считано от 21.04.2023 г. управител на „ГАЛЕВ“ ЕООД е синът му Ю. Ю. К..

По отношение на счетоводната отчетност на жалбоподателя във връзка със заключението на ССЕ следва да се отбележи, че фактът на осчетоводяване на процесните фактури, също се преценява съвкупно с всички останали доказателства по делото, касаещи реалността на доставките. Както притежаването на счетоводни документи, така и редовното осчетоводяване на фактурите, не е достатъчно да обоснове фактическото извършване на отразените в тях стопански операции. Законодателят не предполага признаване на правото на данъчен кредит само с формалното документално оформяне, ако то не е свързано с реални доставки.

На следващо място от вещото лице е установено, че липсва плащане по част от

фактурите. Доколкото плащането не е предпоставка за правото на данъчен кредит, това обстоятелство може да бъде само косвено доказателство и следва да се обсъжда наред с останалите писмени доказателства, които сочат, дали са изпълнени законовите изисквания по установяване реалността на доставките. В този смисъл съдът приема, че в конкретния случай е налице още една индиция за липса на реално извършени доставки.

Всички доказателства, преценени в тяхната съвкупност, навеждат на извод, че е налице фактуриране, зад което не стоят реални стопански операции между жалбоподателя и процесните доставчици. В случая жалбоподателят не доказва добросъвестността си по повод на издаването на процесните фактури - тъй като не е изпълнил задълженията си да докаже, че действително е получил доставки на стоки и услуги от посочените във фактурите доставчици, че е положил всички разумни усилия, за да избегне въвличането си в данъчна измама, и поради това не следва да му бъде признато правото на приспадане по данъка.

Предвид гореизложеното изводите на органите по приходите, че не е налице реалност на доставките, тъй като не са изпълнени изискванията на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, вр. чл. 6 и чл. 9 ЗДДС са правилни и законосъобразни, поради което жалбата на „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД следва да бъде приета за неоснователна.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. С оглед отхвърлената част от жалбата и съгласно чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на ответника сумата от 2 621,41 лв. (две хиляди шестстотин двадесет и един лева и четиридесет и една ст.) лв.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт №Р-22221923002702-091-001 от 15.01.2022 г., издаден от М. Т. Т. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Д. М. К. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, в частта с която е потвърден с Решение № 412/28.03.2024 г. на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) – С., при ЦУ на НАП, с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ на размер на 20 406,79 лв. и лихви в размер на 4 275,62 лв., в това число за м. 01, м. 02 и м. 03, м. 05, м. 06, м. 09, м. 10, м. 11 и м. 12. 2020 г. по фактури издадени от „МЕТРОСИСТЕМ“ ЕООД; за м. 12.2022 г. по фактура издадена от „ГАЛЕВ“ ЕООД; за м. 06.2022 г., за м. 01, м. 02.2023 г. по фактури издадени от „ПОТЕНС“ ЕООД и за м. 02.2023 г. по фактури, издадени от „БРОУДКАСТ МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД.

ОСЪЖДА „КАБО ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП разноси по делото в размер на 2 621,41 лв. (две хиляди шестстотин двадесет и един лева и четиридесет и една ст.) лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния

акт.

СЪДИЯ: